

но но все мя е видѣлъ, така, както и азъ съмъ го видѣла въ моѣхъ-тѣ душѣхъ., Читателътъ трѣба да знае че мысли-тѣ на хубавы-тѣ дѣвойки биватъ много бързы кога въ сърце-то имъ наченва да ся вълнува това, което тѣ за много врѣме не казватъ на име, и което въ тѣзи минутѣ чувствувала Невѣнка.—Черковно-то правило ѣ ся видѣло много кратко, помайчима ѣ дестина пѣти ѣхъ подрѣпвала за лѣскавый кожухъ и десять пѣти ѣ думала: да си отидемъ господжице; всичко ся свърши. Но господарка-та ѣ все още не ся помѣстала отъ мѣсто-то си, защото и прѣкрасный непознайникъ стоялъ като вкованъ отъ лѣвѣхъ-тѣ ѣ странѣхъ — тѣ ся спогледвали и тихо въздышали. Стара-та помайчима като была късогледа нищо не виждала, и мысляла че Невѣнка чете тайно молитвы за здравіето си, та за това ся мае още въ черквѣхъ. Най послѣ Невѣнка ся свѣстила и си трѣгнала, по неѣхъ вѣрвѣлъ младый момѣкъ — тя на лѣво, той на десно, и все още не махвалъ очи отъ хубавицѣхъ-тѣ, и неналагалъ самуренный си калпакъ на главѣхъ макаръ и да было много студено въ черковный дворъ.

Невѣнка отишла у дома си и за нищо друго не мысляла, както за младый-тѣ хубавецъ съ сини-тѣ дрехы, ты не была замыслена но и не ствѣѣмъ весела, подобно на единъ человекъ, който най послѣ позналъ въ какво ся стѣ-тои неговото блаженство, но още му е слаба надѣжда-та да ся наслади съ него. Тя на обѣдъ не яла, както е обыкновенно на всички залюбены.— И защо да не кажемъ и ный право и просто че наша Невѣнка ся влюбила въ непознайника? Въ единѣ минутѣ ли? (ще каже читателъ-тѣ) прѣвъ пѣтъ що го видѣла, и безъ да чуе отъ него ни думѣхъ? Мили господа! Азъ ви рассказвамъ само какъ е станѣла работа-та, и не ся сумнявайте въ истинность-тѣ ѣ, не сумнявайте ся въ силѣхъ-тѣ на това взаимно влеченіе, което чувствувать двѣ сърца едно за друго създаны! А който не вѣрва симпатіѣхъ-тѣ, той да отиде далечъ отъ насъ